

متن پرسش

سلام: در کتاب «آنگاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شوند» مطالبی را گفته اید که بنده برداشتم از آنها این هست که نباید به صورت علمی به سراغ فروع دین بریم. مثلا به لحاظ علمی خصوصیات زیادی برای نماز ذکر شده که البته نمی شود از آنها چشم پوشی کرد! خب به هر حال به کلی از اینها چشم پوشی کنیم یا اینکه فقط باید طوری با اینها برخورد کنیم که ایجاد انگیزه ای برای انجام عمل نشود! و اصلا اگر تکنولوژی بتواند گوشه هایی از منفعت اعمال دینی را به ما نشان دهد و ما اعمال دینی را تحلیل علمی کنیم و منافی را که تکنولوژی گفته بیان کنیم آیا این در آخر به حذف دین می انجامد؟! یعنی امکان دارد حتی انسانهای مسلمان و مومن هم فکر کنند علم بدون دین می تواند سعادت انسانها را تامین کند؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: دین الهی برای آن است که انسان را در ساحاتی بس متعالی جای دهد و دیدگاهی بسیار گسترده تر از آنچه علم تجربی از واقعیات در مقابل بشر می گذارد، را نشان دهد. در جلسات ۵۰ به بعد شرح آن کتاب، در این مورد نکاتی عرض شده است خوب است به شرح صوتی کتاب نظری داشته باشید. موفق باشید